

Posudek vedoucího diplomové práce

Jméno diplomanta: David Petr

Téma a rozsah práce: Rozhodčí řízení jako způsob řešení sporů v mezinárodním právu s důrazem na uznávání a výkon cizích rozhodčích nálezů (74 s.)

Datum odevzdání práce: květen 2012

1. Aktuálnost (novost) tématu:

Diplomant se ve své práci měl zabývat rozhodčím řízením se zvláštním zřetelem na uznání a výkon cizích rozhodčích nálezů. To je téma stále aktuální, jak o tom koneckonců svědčí česká arbitrážní odysea v případě Diag Human proti České republice. Aktuálním je téma jak z hlediska uznávání cizích rozhodčích nálezů v České republice, tak českých rozhodčích nálezů v cizině. Kromě toho bylo možno práci rozšířit na uznání a výkon rozhodnutí mezinárodních rozhodčích tribunálů, které rozhodují spory z porušení mezinárodních mezivládních smluv, tj. spory, které jsou rozhodovány v oblasti mezinárodního práva veřejného. Těmi druhými se diplomant vůbec nezabýval a do své práce je nezahrnul ani pro srovnání. Přitom komparativní přístup by se u diplomové práce psané na katedře mezinárodního práva, která se zabývá primárně výukou mezinárodního práva veřejného měl považovat za samozřejmost. Autor se však nezabýval ani otázkou uznání českých rozhodčích nálezů v cizině, jakkoliv jde o velmi zajímavé téma. Ostatně, když projdeme strukturu práce, zjistíme, že i přes název práce se diplomant nakonec ani příliš nezabývá uznáním cizích rozhodčích nálezů v České republice. Čím se předkládaná práce zabývá?

Ve vymezení práce uvádí diplomant, že se práce "důsledně zabývá povahou alternativních způsobů řešení sporů s důrazem na samostatné vymezení rozhodčího řízení a na povahu a výkon rozhodčího nálezu. Úvod práce je věnován rozboru nejčastějších typů alternativních způsobů řešení sporů v tuzemské i zahraniční praxi. Následující část práce je věnována detailnímu uchopení arbitráže jako samostatného pilíře stojícího mezi alternativními způsoby řešení sporů a soudním řízením. Pozornost je koncentrována i na teoreticko-právní základy rozhodčího řízení. Práce proto komparuje povahu rozhodčího nálezu z pohledu několika nejčastěji zastávaných právních doktrín. Zásadním bodem práce je determinace podmínek pro uznání a výkon rozhodčích nálezů, a to jak zahraničních, které tvoří jádro

problematiky, tak nálezů tuzemských. Česká právní úprava je doplňována o úpravu obsaženou v mezinárodních úmluvách a okrajově rovněž o úpravu jiných států, zejména úpravu německou a slovenskou. Zejména slovenská úprava poskytuje možnost srovnat výklad některých institutů a situací, které nejsou českou úpravou řešeny dostatečně nebo nejsou řešeny vůbec".

Jaká je skutečnost. V první části se a 5 stranách práce věnuje roli rozhodčího řízení v právní historii a v současnosti, v druhé části se na dalších 10 stranách autor věnuje srovnání alternativních způsobů řešení sporů. Ty si skutečně vypůjčil spíše z mezinárodního práva veřejného, vzhledem k rozsahu kapitoly však nelze čekat nic převratného a realita to zcela potvrzuje. Ve třetí části se autor na 6 stranách věnuje popisu toho, co je to rozhodčí řízení a v rámci této kapitoly dokonce pojednává na 1 straně o tom, co je to mezinárodní rozhodčí řízení. Čtvrtá kapitola je na 6 stranách věnována otázce arbitrability sporu, což sice s uznáním a výkonem rozhodčího nálezu souvisí, a diplomant tuto nejdůležitější pasáž dokázal vcelku úsporně vtěsnat na něco málo než polovinu stránky, a to i přes nesporný fakt, že by se o tomto tématu dala napsat podstatná část celé diplomové práce a pasáž by s názvem ladila mnohem více než většina toho, co je v diplomové práci předkládáno. Pátá část je věnována pojmu "rozhodčí nález" a diplomant v ní předkládá na 4 stranách přesně to, co se na 4 strany dá napsat. Šestá část obohacuje čtenáře o stručný popis povahy rozhodčího nálezu a jakkoliv i zde, ostatně jako na mnoha dalších místech, by se mohl rozepsat, rekapituluje pouze hlavní názorové proudy bez toho, aby jim věnoval zaslouženou pozornost. V rychlém sledu se blížíme k pasážím, které měly být podle názvu jádrem celé práce. Část 7 se na 6 stranách stručně zmiňuje obecně o uznání rozhodčího nálezu a z toho na 2 stranách uznávání cizího nálezu a podmínce vzájemnosti a část 8 pak výkonu cizích a tuzemských rozhodčích nálezů, opět na 6 stranách, z nichž 2 jsou věnovány cizím rozhodčím nálezům. Část devátá je věnována přezkoumatelnosti rozhodčího nálezu, 2 strany a část 10 zrušení rozhodčího nálezu, celých 7 stran. Část 11 pak pojednává o spotřebitelských sporech a nové české úpravě. Závěr velmi stručně a obecně sumarizuje celou práci. Mám pocit, že poslední tři části jsou patrně považovány za bonus, stejně tak se do mé mysli vkrádá neodbytně pocit, že jsem jako vedoucí diplomové práce naprosto selhal. Patrně to nebude pouze moje vina, možná, že by byl diplomant schopen napsat opravdu dobrou práci, jen by se musel obtěžovat a zastavit se na konzultaci nebo alespoň konzultovat prostřednictvím e-mailu nebo podobně. To, co je předloženo je velmi popisné a rozbředlé, i když na druhou stranu docela přehledné a napsané celkem slušně. Práce kromě přílišné popisnosti trpí dalším nedostatkem, jímž je práce s

relevantní zahraniční literaturou a jak se zdá, autor patrně nikdy neviděl pořádný komentář newyorské úmluvy. Přitom stačilo tak málo a měl by k dispozici hned tři. Stejně tak si nejsem jist, zda práci nechybí práce s relevantní judikaturou.

2. Náročnost tématu:

Důkladné zpracování práce by vyžadovalo nejen důkladnou analýzu relevantní judikatury a řady zejména zahraničních sekundárních informačních zdrojů v podobě odborných článků, komentářů a monografií, stejně jako propojení jednotlivých dílčích a diplomantem do jisté míry zpracovaných subtémat. Autor však zjevně zvolil snazší cestu a na práci je to vidět. Samotné téma je mono za náročné považovat, zvolený přístup ke zpracování ne zcela odpovídá náročnosti tématu.

3. Hodnocení práce:

Předložená práce je systematicky členěna, autor se drží zvolené struktury, jazyková styl a formální úroveň jsou na slušné úrovni, která odpovídá požadavkům kladeným na obdobný typ prací. Ke své velké lítosti jsem nucen konstatovat, že práce je pohříchu pouze průměrným popisem známých věcí, bez hlubší analýzy a syntézy. Je to nesporně škoda, jsem totiž přesvědčen, že při trochu aktivnějším přístupu mohlo být téma zpracováno mnohem zajímavěji. I přes řadu výtek práci k obhajobě doporučuji.

4. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě:

K obhajobě bych rád položil následující otázky:

Jaké je hlavní rozdíl mezi uznáním a výkonem cizího rozhodčího nálezu podle Newyorské úmluvy z roku 1958 ve srovnání s Ženevským protokolem z roku 1923 a Ženevskou úmluvou z roku 1927.

Jaký je rozdíl v uznání a výkonu rozhodčích nálezů v investičních sporech v ad hoc arbitráži, zejména podle pravidel UNCITRAL ve srovnání se spory v rámci ICSID.

5. Doporučení:

Pro další práci bych rád autorovi doporučil, aby téma podstatně zúžil a aby se spíše než popisem obecně známých věcí zabýval důkladnou analýzou jednotlivých dílčích otázek, jichž se v práci obecně dotýká.

V Praze dne 30. května 2012

Vladimír Balaš